

navnlig med Hensyn til den Udtalelse, der kom fra det meget ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), bestemt udtale, at naar jeg her har udtalt mig mod det foreliggende Lovforslag, da er det netop, fordi jeg anseer Tilveiebringelsen af en Kirkeforfatning for baade ønskelig og nødvendig, og ingenlunde — og derom troer jeg ogsaa, at Fleertallet af det høie Things Medlemmer vil være overbeviist — fordi jeg derved vil tilbageholde Udviklingen af de kirkelige Forhold. Jeg anseer tværtimod Udviklingen af disse Forhold for i høi Grad paatrængende nødvendig, men jeg antager det ikke for umuligt, at de kunne fremmes ad den af mig antydede Veie. Jeg hører nu ganske vist, at der er modsatte Meninger derom, og jeg respecterer den Udtalelse, der i saa Henseende er fremkommet, men, jeg tilstaaer, den har ikke overbeviist mig. Dette ligger maastee deri, at jeg opfatter Sagen fra et noget andet Synspunkt end de ærede Herrere. Jeg troer, at efter vor Kirkeforfatning ere de Forhold, der berøre de reent kirkelige Sager, de øverste, og jeg mener, at vi maae erkjende, at Kirken i denne Retning har Krav paa og Ret til en særlig Repræsentation. Jeg kan ikke ansee os, saaledes som vi her sidde i Rigsdagen, for det rette Bærnering for saadanne Sager. Ved Siden deraf have vi alle de Forhold, som kunne kaldes de blandede, der gaae i mere materiel og finantseel Retning. For disse Bedkommende stiller Sagen sig i mine Tanker ganske anderledes. Jeg vil i denne Henseende kunne gaae ind paa mange Forandringer; jeg anseer her mange Forandringer ikke blot for mulige, men ogsaa for ønskelige og i høieste Grad paatrængende nødvendige. For mig stiller Sagen sig endogsaa som foreliggende i et langt større Omraade end det, hvori den for kort siden er bragt ind i Salen; her er jo indbragt et Forslag om en fast Ansættelse af Præsternes Lønning, men for mig staaer ved Siden heraf ligesaa nær Spørgsmaalet om Tjenden, ikke blot hvad Præste-, men ogsaa hvad Kirketjenden angaaer. Navnlig paa dette Gebeet falder saaledes en stor Mængde Spørgsmaal, som jeg troer det vilde være heldigt at faae løste samtidigt. Hvad er det, som viser sig i hele den Forhandling, vi

have hørt i disse Dage? Den forekommer mig at bære et tydeligt Præg af, at vi mangle en vis Ordning af vore kirkelige Forhold. Hvorfra komme disse mange Klager over Misbrug og Overgreb fra Myndigheder og Embedsmænd og Alt hvad dertil hører og knytter sig, som ere indførte under Forhandlingerne om denne Sag? Synes dette dog ikke at pege hen paa en Trang til andre Forhold end dem, som for Dieblisset bestaae, og er den Lov, som her foreligger, et Middel til at faae disse Spørgsmaal fjerne eller faae dem ordne og for Fremtiden forebygge slige Klager og Anker, som de fremkomme? Det forekommer mig, at denne Lov kun mere og mere klart og tydeligt viser Ønskeligheden af at faae en Afgjørelse af disse mange Punkter, en Afgjørelse, som for mig staaer som ingenlunde umulig eller uoverkommelig at tilveiebringe. Jeg skal ikke trætte det høie Thing med at gaae videre ind paa Enkelthederne, jeg troer, at der er gaaet saa lang Tid hen, at de fleste nu ikke føle sig oplagte til at paabeghynde en fornøjet Discussion om de enkelte Punkter.

Formanden: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Olsen: Jeg for mit Bedkommende er overbeviist om, at det ærede Medlem, som nu satte sig, med stor Interesse omfatter de Forhold, hvorom her er Tale, og af Hjertet ønsker dem ordne paa den bedste Maade. Jeg skal ikke indlade mig paa efter det udførlige og grundige Foredrag, vi have hørt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall), at indbegaae det ærede Medlem, som sidst talte, med Hensyn til at han forvejler to Ting, Trangen til en Udvikling af vore kirkelige Forhold og Trangen til en Kirkeforfatning, men naar det ærede Medlem har sagt, at der ved dette Forslag flabes nogle privilegerede Menigheder, og at Prisen for disse Privilegier kun er, at Menigheden skaffer sig en Vedesal eller en Kirkebygning, hvilket ikke skulde være vanskeligt, glemmer det ærede Medlem, at der er meget mere, som er Prisen derfor, og det den væsentligste. Prisen, nemlig at de 20 Menighedsmedlemmer skulle